

КРИВОЛАП Ганна Анатоліївна (26. 04. 1977, Київ) — живописець. Дочка [А. Криволапа](#) та [З. Васіної](#). Член НСХУ (2001). Закін. Нац. академію образотвор. мистецтва і архітектури (Київ, 2001; майстерня *Д. Лідера*). На творчій роботі. Від 1990 — учасниця всеукр., міжнар. худож. виставок. Персон. — у Тбілісі (1990),

Києві (1996, 1999, 2001–10, 2012–13), Запоріжжі (2010), Відні (2013). Для творчості К. характерні чітка організація кольор. площин, структурованість простору, внутр. на-повненість, піднесене сприйняття світу, здатність трансформувати реал. мотив у яскраве дійство. Горизонт на її полотнах — горизонталь, по обидві сторони якої співіснують контрастні масиви кольору. Кольорові зони перебувають у стані відштовхування або примирення, перманент. взаємодії, що складає драм. інтригу. Деякі роботи зберігаються у Запорізі. ХМ.

Основні твори

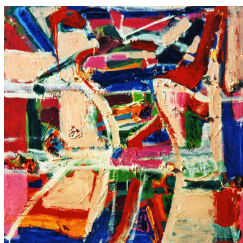
«Автопортрет» (2001), «Відчуття гри», «Спокій» (обидві – 2003); серії – «Пластичні композиції», «Абстрактні композиції» (обидві – 2001), «Хвиля спеки» (2003), «Київські мотиви» (2007–09); цикли – «Горизонти», «Колодязі» (обидва – 2010–12).

Рекомендована література

1. Ганна Криволап. Обрії міст. Horizons: Альбом. К., 2012;
2. Левітас С. Талант у спадок // Панорама. 2013. № 1.

[Г. Я. Скляренко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Криволап Ганна Анатоліївна / Г. Я. Скляренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-320>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).